

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/13/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614204975
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8614204975.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti žalovanému: R. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX/X, XXX XX V., t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom JUDr. Natáliou Paňkovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Svidník, o zaplatenie 590,95 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 459,- Eur s 8,15% ročným úrokom z omeškania zo sumy 459,- Eur od 17.5.2012 do zaplatenia a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v rozsahu 19,37 Eur a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 11.09.2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 590,95 Eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 110,84 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 590,95 Eur odo dňa 04.09.2014 do zaplatenia a trovy konania vo výške 35,- Eur. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným (ako dlžníkom) dňa 31.10.2011 úverovú zmluvu č. 4110139941, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 459,- Eur. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 24 pravidelných mesačných splátkach po 28,19 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný (dlžník) sa dostal do omeškania s úhradou splátok, bol listom zo dňa 26.04.2012 vyzvaný žalobcom (veriteľom) k splateniu celého zostatku úveru pozostávajúceho z nezaplatených splátok, upomienky, zmluvnej pokuty a zo zosplatených budúcich splátok a to všetko v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Žalobca s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/136/2012 zo dňa 25.02.2013 konštatoval, že úverové podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, čím je dodržaná písomná forma ustanovenia o zmluvnej pokute. Uplatnený nárok v zmysle špecifikácie žalobcu pozostáva z istiny 90,19 Eur, úroku vo výške 73,91 Eur, zosplatennej istiny vo výške 368,81 Eur, poistenia Bill protection vo výške 5,04 Eur, nákladov za upomienku II vo výške 36,- Eur a zmluvnej pokuty vo výške 17,- Eur. Zároveň si uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 110,84 Eur a od 04.09.2014 do zaplatenia vo výške 8,15% ročne zo sumy 590,95 Eur.

Žalovanému sa žalobu nepodarilo doručiť ani poštou a ani cestou mestskej polície. Zásielka sa vrátila súdu z adresy jeho trvalého pobytu s tým, že menovaný sa na zadanej adrese dlhodobo nezdržiava

a jeho terajší pobyt nie je známy. Brat menovaného nebol ochotný zastupovať žalovaného. Z Registra obyvateľov SR sa nepodarilo zistiť inú adresu žalovaného ako je adresa jeho trvalého pobytu a z lustrácie prostredníctvom Sociálnej poisťovne sa nepodarilo zistiť, že by bol zamestnaný. Preto súd ustanovil žalovaného uznesením č.k. 8C/13/2014-43 zo dňa 05.01.2015 opatrovníka - JUDr. Natáliu Paňkovú, vyššiu súdnu úradníčku Okresného súdu Svidník.

Opatrovníčka žalovaného sa k žalobe nevyjadрила.

Podľa § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 prvá veta, ods. 3 O.s.p., rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 590,95 Eur, jedná sa o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), a preto súd na prejednanie veci v súlade s § 115a ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a v zmysle § 156 ods. 1 prvá veta ods. 3 O.s.p. rozsudok verejne vyhlásil dňa 17.02.2015. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu od 03.02.2015.

Účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Z obsahu úverovej zmluvy č. 4110139941 zo dňa 31.10.2011 súd zistil, že žalobca v zastúpení predajcom Ing. František Sarik - ELSATEX a žalovaný uzavreli úverovú zmluvu na úhradu predajnej ceny tovaru vo výške 459,- Eur (C660-1WS zn. Toshiba), pričom za tovar zaplatil žalovaný v hotovosti 0,- Eur, čím celková výška úveru bola 459,- Eur. Žalovaný mal úver splatiť 24. mesačnými splátkami vo výške 28,19 Eur, pričom celková čiastka zaplatená spotrebiteľom bola stanovená na 656,40 Eur. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola 46,5% a ročná úroková sadzba 38,22%. Dátum prvej splátky bol stanovený na 30.11.2011 a nasledujúce splátky boli splatné do 14. dňa v kalendárnom mesiaci bankovým prevodom až do lehoty splatnosti 14.10.2013.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad predložených žalobcom súd zistil, že žalovaný nezaplatil žalobcovi žiadnu splátku úveru.

Žalobca je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetom jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaný je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, čo nakoniec nebolo ani medzi účastníkmi sporné (samotný žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný je spotrebiteľ). Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej

zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Z obsahu spisu mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 459,- Eur, z ktorého žalovaný nezaplatil ani jednu splátku. Žalobca si voči žalovanému uplatnil nárok pozostávajúci z istiny 90,19 Eur, úroku vo výške 73,91 Eur, zosplatennej istiny vo výške 368,81 Eur, poistenia Bill protection vo výške 5,04 Eur, nákladov za upomienku II vo výške 36,- Eur a zmluvnej pokuty vo výške 17,- Eur. Zároveň si uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 110,84 Eur a od 04.09.2014 do zaplatenia vo výške 8,15% ročne zo sumy 590,95 Eur. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci OcéanoGrupoEditorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je dôvodný len v rozsahu uplatnenej istiny a úrokov z omeškania z istiny.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí totiž okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Vychádzajúc z obsahu zmluvy o úvere č. 4110139941 je však možné konštatovať, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahuje. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje (zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie - v bode 52). Preto je potrebné zmluvu o úvere č. 4110139941, z ktorej si žalobca uplatňuje žalovaný nárok, považovať podľa § 11 ods.1 písm. a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatku.

Žalobca si voči žalovanému uplatnil taktiež nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty 17,- eur. Dohoda o nej nie je obsahom samotnej zmluvy, ale bola zakotvená v úverových podmienkach (ÚP) v § 2, hlava 18. Toto ustanovenie je umiestnené na 5. strane úverových podmienok drobným písmom a opticky splyva s ostatnými ustanoveniami. Navyše inkorporačná doložka v samotnej zmluve o úvere, podľa ktorej majú byť úverové podmienky neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, je písaná ešte drobnejším písmom, ktoré je voľným okom ledva čitateľné. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/132/2012, sp. zn. 6Co/135/2012 zo dňa 13.06.2013 a sp. zn. 6Co/236/2012 zo dňa 11.06.2013, s ktorých odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožňuje.

V rozsudku sp. zn. 6Co/236/2012 zo dňa 11.06.2013 Krajský súd v Prešove konštatoval, cit.„Odhladnuc od nedostatku písomnej formy odvolací súd už v minulosti judikoval, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju súd uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy.

K tomuto názoru pristúpil odvolací súd z dôvodu, že práve inkorporačná doložka môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa a predmetná vec je toho príkladom. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.) práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy (porov. rozsudky Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 135/2012, 21Co 28/2012). (skutočná veľkosť písma „§ 9 Klient má záujem na tom, aby mu v priebehu trvania Zmluvy o RÚL mohla byť zmenená výška súčasného úverového rámca RÚL.“)

Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma hodnotí odvolací súd ako nepochopiteľný a ako zlý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci I. ÚS 342/09.

Neprijateľné podmienky nie sú taxatívne vypočítané a súdna prax ich môže judikovať so zreteľom na skutkové a právne okolnosti prípadu. Súdny členský štát môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C 237/02, *Freiburger Kommunalbauten* cit. „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.)Vzhľadom na neplatnosť inkorporačnej doložky sa nestali súčasťou zmluvy ani všeobecné obchodné podmienky. “

Pokiaľ žalobca v žalobe poukázal na dodržanie písomnej formy dohody o zmluvnej pokute s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/136/2012 zo dňa 25.02.2013, tak dôvodom nepriznania tohto nároku nie je nedodržanie písomnej formy právneho úkonu (neplatnosť podľa § 40 ods. 1 OZ) ale netransparentnosť inkorporačnej doložky a neprehľadné zakotvenie dohody o zmluvnej pokute do textu obchodných podmienok. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky z 11.11.2013 sp. zn. I. ÚS 3512/11, podľa ktorého cit.: „Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosť spotrebiteľa zrejme uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce zmluvnú pokutu (podobne ako rozhodcovská doložka) zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej (listiny, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis). Výnimku predstavujú špecifické prípady, kedy sa z povahy veci uplatňuje špecifický režim (zmluva o preprave osôb a pod.)“. Súd si je vedomý toho, že ide o rozhodnutie súdu Českej republiky, ktoré preňho nie je záväzná, avšak vzhľadom na príbuznosť právnych úprav Slovenskej republiky a Českej republiky ako aj skutočnosť, že ide o problematiku týkajúcu sa výkladu komunitárneho práva EÚ (práva na ochranu spotrebiteľa, ktoré je zakotvené v právnych aktoch EÚ záväzných pre všetky členské štáty EÚ), považuje za potrebné aj na tento nález poukázať.

Vo vzťahu k poisteniu je nutné uviesť, že to nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca nepredložil súdu jediný dôkaz preukazujúci, že by žalovaný uzavrel poistnú zmluvu. Údaje o prijatí súboru poistenia boli súčasťou zmluvy o úvere vopred pripravenej zo strany žalobcu, pričom bod 64 zmluvy (označený ako Balíček PLUS) je vyznačený len výpočtovou technikou (bez podpisu spotrebiteľa) a to hneď vedľa bodu 63 zmluvy (balíček PREMIUM), ktorý vyznačený nie je. Takéto znenie zmluvy sa súdu javí ako stanovenie alternatívnej možnosti spotrebiteľa vybrať si z dvoch balíčkov poistenia, keď žalobca (resp. jeho splnomocnený zástupca) pri uzatváraní zmluvy následne vyznačí v zmluve jednu (spotrebiteľom zvolenú) alternatívu (Balíček PLUS alebo Balíček PREMIUM). Súd tak mal pochybnosti o skutočnom oboznámení sa žalovaného (spotrebiteľa) s obsahom poistenia a znením všeobecných poistných podmienok, pričom priemernému spotrebiteľovi nemusí byť zrejmý ani význam tohto pojmu. Ako je vyššie uvedené, žalobca nepredložil súdu žiaden dôkaz o tom, že žalobca uzavrel osobitnú poistnú zmluvu, pričom len samotné „zaškrtnutie“ vyznačenia poistného balíčka zástupcom žalobcu do formuláru úverovej zmluvy (pred vytlačeníím zmluvy prostredníctvom výpočtovej techniky a predložením zmluvy na podpis) v časti, ktorá ani len nie je osobitne oddelená a neobsahuje osobitnú akceptáciu žalovaného (ide o bod 64 zmluvy o úvere vyznačený drobným písmom) a splyva s ostatnými bodmi úverovej zmluvy, nie je možné považovať za poistnú zmluvu platne uzavretú. Preto súd žalobcovi nepriznal ani uplatnený nárok na poistné.

Žalobca si voči žalovanému uplatnil aj nárok na upomienku II vo výške 36,- Eur v zmysle § 1 hlavy 18 úverových podmienok. Žalobca však ani na výzvu súdu nepreukázal doručenie upomienky žalovanému, čím neunesol dôkazné bremeno ohľadom tohto nároku. Navyše výšku náhrady za upomienku považuje súd za neprimeranú, pretože nezodpovedá výdavkom na vyhotovenie a zaslanie upomienky. Uvedené ustanovenie úverových podmienok oprávňuje veriteľa k zasielaniu až 2 upomienok mesačne, za ktoré si žalobca jednostranne (zakotvením v neprehľadnom texte formulárových úverových podmienok) účtuje paušálnu náhradu 5,- Eur a 12,- Eur. Súd takýto postup považuje za umelé a neprimerané navyšovanie sankcií za omeškanie dlžníka (uvedené ustanovenie úverových podmienok pripúšťa aj opakované zasielanie upomienok až 2x za kalendárny mesiac), ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (na doručovanie upomienok je oprávnený len dodávateľ - žalobca, ktorý toto ustanovenie sám zakomponoval do formulárových úverových podmienok).

Žaloba je tak dôvodná len v časti uplatnenej istiny. Žalobca poskytol na základe zmluvy o úvere žalovanému sumu 459,- Eur, z čoho žalovaný nezaplatil ani jednu splátku. Súd preto ukladá žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 459,- Eur.

Podľa § 517 ods. 2 OZ k ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Aj keď žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok aj pred zosplatnením celého úveru listom zo dňa 26.04.2012, žalobca si v konaní uplatnil nárok na úroky z omeškania až odo dňa 17.05.2012 (t.j. po uplynutí 15 dní od odoslania výzvy k splateniu celého úveru). Vzhľadom na to, že súd nemôže žalobcovi priznať nárok vo vyššom rozsahu, ako sám žalobca žiada (§ 153 ods. 2 O.s.p.), žalobcovi patrí úrok z omeškania až od 17.05.2012 do zaplattenia. Žalobca taktiež žiadal priznať úrok z omeškania v sadzbe 8,15% ročne, hoci základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania podľa návrhu žalobcu (t.j. po uplynutí 15-tich dní od odoslania výzvy k splateniu celého úveru - 17.05.2012) bola 1%, a teda by mal nárok na úrok z omeškania v sadzbe 9% (1% + 8%). Aj tu je súd viazaný návrhom žalobcu, a preto žalobcovi priznáva úrok z omeškania v rozsahu 8,15% ročne zo sumy 459,- Eur od 17.05.2012 do zaplattenia.

V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 459,- Eur z uplatnených 590,95 Eur, čím úspech žalobcu (77,67%) prevyšuje úspech žalovaného (22,33%) o 55,34%. Žalobca si uplatnil právo na náhradu trov konania za zaplattený súdny poplatok za návrh vo výške 35,- Eur. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní mu preto patrí právo na náhradu trov konania vo výške 19,37 Eur (55,34% z 35,- Eur).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).